

Українська Рада Миру

Виступ на Європейській конференції з лідерства «Зближення культур: Європа та Євразія – співпраця на шляху до загальної культури миру та розвитку людства»

3 грудня 2013, Париж, Франція

Шановні учасники конференції!

Насамперед, від імені України, дозвольте щиро привітати учасників конференції, присвяченої зближенню культур Європи та Євразії. Вважаю, що ця знакова подія здатна привернути увагу людства на необхідність поставити на чолі життя людини мир та взаєморозуміння.

Окинувши поглядом історію розвитку людства, можна зробити висновок, що саме війни та потрясіння через насилля зупиняли людину в його устремліннях до культури відносин, культури миру. Нам є про що подумати, є що обміркувати. Це, мабуть, можна вважати однією з Цілей Розвитку Тисячоліття, визначених ООН.

Формуючи свою політику, створюючи новий спосіб життя, Україна завжди на перше місце ставила і ставить мир і взаєморозуміння між людьми.

Народ України поклав на мене відповідальність займати пост керівника держави в момент розпаду Радянського Союзу та складний період становлення державності України.

Наша країна є другою після Росії за розміром території в Європі з населенням, що перевищує 45 млн. людей.

Перші кроки нашої незалежної держави стали початком бурхливих і стрімких змін, краху усталених уявлень та стереотипів, коли на безкраїх просторах величезної держави, що розкололася на частини спалахували вогнища міжнаціональних

конфліктів і зіткнень. Зароджувалися нові держави. Виникали нові проблеми. Формувалися нові ринкові відносини, нові демократичні принципи.

Я щасливий, що в такий непростий час, незважаючи на свою багатонаціональність та багатоконфесійність Україні вдалося уникнути сутичок і конфліктів.

Крім українців (77,8 %) та росіян (17,3%) у нашій країні проживає 16 національностей, які становлять близько 1 % від усього населення. Якщо подивитися на конфесійну картину України, то 97 % зареєстрованих релігійних організацій мають християнське спрямування. Це Українська Православна Церква Московського та Київського Патріархатів, Українська Автокефальна Церква, Католицька Церква. Також у нашій країні представлені мусульманство, іудаїзм, буддизм і деякі нові релігії.

Я віддаю належне мудрості нашого українського народу, який у надзвичайно складних умовах становлення молодій державі, зміг зберегти громадянську рівновагу, розпочав втілення в життя демократичні права та свободи, знайшов мирне вирішення політичним, міжконфесійним та міжнаціональним пристрастям. Це дозволило уникнути в Україні кровопролиття та зберегти територіальну цілісність держави.

Але найголовніше те, що за 22 роки існування нашої держави, уряд України не допустив жодного випадку застосування зброї проти власного народу та вирішення конфліктних ситуацій силовими методами. Сподіваюся, що і сьогодні уряд України знайде правильні рішення щоб уникнути насилля.

Хочу зауважити ще один аспект миротворчого потенціалу країни: Україна в результаті розпаду Радянського Союзу стала володарем третього у світі за величиною ядерного потенціалу.

Але ще з часів катастрофи в 1986 році на Чорнобильській атомній станції, в результаті якої сотні тисяч людей були опромінені, більшість українців зберігають різко негативне ставлення до всього ядерного.

Повна та добровільна відмова держави, яка займала третє місце у світі за розміром ядерного потенціалу, від володіння ядерної складової своєї національної безпеки – це безпрецедентний крок у сучасній історії.

Впевнений, що це найвище проявлення загальної культури миру. Адже кожному зрозуміло, що не може бути культури миру при зростанні збройних арсеналів, в тому числі ядерних та хімічних.

Україна прийняла таке рішення, усвідомлюючи, що поширення зброї масового знищення є одним із найнебезпечніших джерел ризику для миру і стабільності на всіх континентах планети.

А це ознака культури миру.

Я пишаюся такими історичними вчинками своєї країни.

Наша країна чесно і сумлінно виконала свої обіцянки з ядерного роззброєння, виступила ініціатором контролю за поширенням і знищенням цього виду зброї.

Враховуючи особистий приклад вирішення ядерної проблеми, ми маємо пріоритетне право закликати країни, які мають таку зброю, підтримати світовий без'ядерний рух, розпочатий Україною та стати повноправними учасниками співпраці на шляху до загальної культури миру.

Переконаний, що кожна країна може знайти у своїй історії героїчні сторінки, які викликають повагу та гордість за цю країну.

Цілком природно, що історія та розвиток незалежної України, також має свої героїчні сторінки, якими народ України та світова громадськість може пишатися та брати приклад. Україна заслуговує на повагу світової спільноти своїми миротворчими ініціативами.

Ще одним важливим аспектом формування культури миру є розвиток громадянського суспільства, провідну роль в якому відіграють неурядові громадські організації. В Україні це Українська Рада Миру - відома неурядова громадська організація, яка вже більше 60 років об'єднує людей різних соціальних верств, національностей, професій, політичних і релігійних переконань заради утвердження миру та злагоди в Україні та за її межами.

Розглядаючи свою діяльність як невід'ємну частину світового миротворчого процесу, Рада Миру декларує відкритість і постійну готовність на основі народної дипломатії бути партнером і учасником різних форм та структур взаємного співробітництва з міжнародними неурядовими організаціями, національними миротворчими рухами та фондами.

Резюмуючи все вищесказане, хочу зауважити, що саме культура миру є необхідним фундаментом зближення і діалогу культур взагалі та культур Європи і Євразії зокрема. А формування культури миру неможливе без спільних зусиль усіх складових суспільства: державних і міжнародних організацій, громадських та освітніх інститутів, релігійних та міжконфесійних структур, а також лідерів усіх сфер діяльності людини.

Впевнений, що саме культура миру та мудрість українського народу допоможуть і сьогодні знайти правильні рішення для збереження миру та злагоди в Україні.

Дякую за увагу та сподіваюся, що під час конференції ми зможемо плідно обговорити всі багатогранні аспекти зближення культур заради побудови загального миру.

Закликаю інші країни до підсилення міжнародного співробітництва в питаннях культури миру, до діалогу культур, до систематичного виконання «домашньої роботи» в цій важливій сфері людської діяльності.

**Перший Президент України,
Голова Української Ради Миру**

Леонід Кравчук

